

Sbírka soudních rozhodnutí

STANOVISKO GENERÁLNÍHO ADVOKÁTA
ATHANASIA RANTOSE
přednesené dne 21. června 2022¹

Věc C-284/21 P

**Evropská komise
proti**

**Anthonyemu Braeschovi,
Trinity Investments DAC,
Bybrook Capital Master Fund LP,
Bybrook Capital Hazelton Master Fund LP,

Bybrook Capital Badminton Fund LP**

„Kasační opravný prostředek – Státní podpory – Podpora na restrukturalizaci – Bankovníctví – Předběžná fáze přezkumu – Rozhodnutí, kterým se podpora prohlašuje za slučitelnou s vnitřním trhem – Přípustnost – Článek 263 čtvrtý pododstavec SFEU – Aktivní legitimace – Článek 108 odst. 2 SFEU – Pojem ‚zúčastněná strana‘ – Nařízení (EU) 2015/1589 – Článek 1 písm. h) – Pojem ‚zúčastněná strana‘ “

Úvod

1. Svým kasačním opravným prostředkem se Komise domáhá zrušení rozsudku Tribunálu Evropské unie ze dne 24. února 2021, Braesch a další v. Komise², kterým byla za přípustnou prohlášena žaloba znějící na zrušení rozhodnutí Evropské komise nevznášet námitky přijatého na základě čl. 4 odst. 3 nařízení (EU) 2015/1589³, kterým Komise na závěr fáze předběžného přezkumu a na základě závazků nabídnutých italskými orgány prohlásila státní podporu poskytnutou Italskou republikou ve prospěch Banca Monte dei Paschi di Siena (dále jen „BMPS“) za slučitelnou s vnitřním trhem⁴.

2. Tato věc poskytuje Soudnímu dvoru příležitost upřesnit podmínky přípustnosti žaloby proti rozhodnutí nevznášet námitky proti opatření státní podpory, a zejména podmínky, za nichž mohou být osoby, které nejsou konkurenty příjemce tohoto opatření a ani netvrdí, že by jím byly

¹ – Původní jazyk: francouzština.

² – T-161/18, dále jen „napadený rozsudek“, EU:T:2021:102.

³ – Nařízení Rady ze dne 13. července 2015, kterým se stanoví prováděcí pravidla k článku 108 [SFEU] (Úř. věst. 2015, L 248, s. 9).

⁴ – Rozhodnutí C(2017) 4690 final ze dne 4. července 2017 o státní podpoře SA.47677 (2017/N) – Itálie, nová podpora a změněný plán restrukturalizace Banca Monte dei Paschi di Siena (dále jen „sporné rozhodnutí“).

na trhu dotčení, považovány za „zúčastněné strany“ ve smyslu čl. 108 odst. 2 SFEU nebo za „zúčastněné strany“ ve smyslu čl. 1 písm. h) nařízení 2015/1589⁵ proto, aby se mohly dovolávat aktivní legitimace k podání žaloby proti tomuto rozhodnutí.

Skutečnosti předcházející sporu

3. Žalobci v prvním stupni jsou, pokud jde o prvního z nich⁶, zástupcem držitelů dluhopisů nazvaných „Floating Rate Equity-Linked Subordinated Hybrid-FRESH“ 2008 (dále jen „dluhopisy FRESH“) a, pokud jde o ostatní žalobce⁷, držiteli těchto dluhopisů.

4. Uvedené dluhopisy byly vydány během roku 2008 v rámci následující operace:

- BMPS přistoupila ke zvýšení svého základního kapitálu o 950 milionů eur, jež bylo vyhrazeno společnosti J. P. Morgan Securities Ltd (dále jen „JPM“), která upsala akcie BMPS, tedy „akcie FRESH“, a uzavřela s BMPS smlouvu o zřízení požívacího práva, podle které si JPM ponechává holé vlastnictví akcií, zatímco BMPS má právo na požitky, a dohodu o výměně společností (dále jen „smlouvy FRESH“);
- JPM obdržela finanční prostředky nezbytné k upsání akcií FRESH od Bank of New York Mellon (Luxembourg), kterou nahradila Mitsubishi UFJ Investor Services & Banking (Luxembourg) SA (dále jen „MUJF“), která vydala dluhopisy FRESH podle lucemburského práva ve výši jedné miliardy eur;
- na základě dohody o výměně mezi JPM a MUJF a svěrečné smlouvy mezi MUJF a držiteli dluhopisů FRESH⁸, které žalobci kvalifikovali jako „nástroj FRESH“, byly poplatky vybírané JPM od BMPS na základě smluv FRESH převedeny na MUJF a poté na držitele dluhopisů FRESH ve formě kupónů.

⁵ – Jak vysvětlím, podle ustálené judikatury Soudního dvora se pojem „zúčastněné strany“ ve smyslu čl. 108 odst. 2 SFEU shoduje s pojmem „zúčastněná strana“ ve smyslu čl. 1 písm. h) nařízení 2015/1589 (viz poznámka pod čarou 24 tohoto stanoviska). Dále v tomto stanovisku, pokud není nutné tyto dva pojmy rozlišovat, budu používat obecně pojem „zúčastněná(é) strana(y)“.

⁶ – Anthony Braesch.

⁷ – Trinity Investments DAC, Bybrook Capital Master Fund LP, Bybrook Capital Hazelton Master Fund LP a Bybrook Capital Badminton Fund LP.

⁸ – Obě tyto smlouvy se řídí lucemburským právem.

5. Italské orgány přijaly v roce 2016 nařízení s mocí zákona 237/2016⁹, kterým se stanoví právní rámec na podporu likvidity a preventivní rekapitalizaci¹⁰, a v roce 2017 oznámily Komisi podporu na rekapitalizaci BMPS ve výši 5,4 miliard eur (dále jen „sporná podpora“)¹¹, doprovázenou plánem restrukturalizace a závazky¹².

6. Plán restrukturalizace stanovil zejména opatření ke sdílení nákladů, kterými se vlastní kapitál, hybridní kapitál a podřízený dluh použijí na vyrovnání ztrát BMPS předtím, než jí bude poskytnuta státní podpora. Tato opatření obsahovala zrušení smluv FRESH.

7. Ve sporném rozhodnutí, přijatém po fázi předběžného přezkumu, Komise dospěla k závěru, že sporná podpora byla slučitelná s vnitřním trhem na základě čl. 107 odst. 3 písm. b) SFEU¹³, s ohledem zejména na sdělení Komise o použití pravidel pro poskytování státní podpory ve prospěch bank v souvislosti s finanční krizí od 1. srpna 2013 („Sdělení o bankovníctví“)¹⁴ a na směrnici 2014/59/EU¹⁵.

8. Pokud jde konkrétněji o slučitelnost sporné podpory se Sdělením o bankovníctví, Komise měla zejména za to, že sdílení nákladů mezi držiteli akcií a držiteli podřízených dluhů bylo přiměřené, jelikož omezovalo restrukturalizační náklady a výši podpory na minimum v souladu s požadavky Sdělení o bankovníctví¹⁶.

Řízení před Tribunálem a napadený rozsudek

9. Návrhem došlým kanceláři Tribunálu dne 5. března 2018 podali žalobci žalobu na základě čl. 263 čtvrtého pododstavce SFEU znějící na zrušení sporného rozhodnutí.

⁹ – Decreto-legge n. 237 – Disposizioni urgenti per la tutela del risparmio nel settore creditizio (nařízení s mocí zákona č. 237 o naléhavých ustanoveních na ochranu úspor v odvětví úvěrů) ze dne 23. prosince 2016 (GURI č. 299 ze dne 23. prosince 2016), které bylo přeměněno na zákon a změněno prostřednictvím legge di conversione (pozměňovací zákon) ze dne 17. února 2017 (GURI č. 43 ze dne 21. února 2017).

¹⁰ – Tento zásah italského zákonodárce navazoval na test odolnosti provedený Evropským orgánem pro bankovníctví (EBA) na evropské úrovni v roce 2016, který odhalil zejména nedostatek vlastního kapitálu BMPS v rámci nepříznivého scénáře. Předtím Komise v roce 2013 schválila podporu na restrukturalizaci poskytnutou Italskou republikou BMPS, přičemž zohlednila plán restrukturalizace a závazky a tuto podporu v roce 2015 BMPS splatila v plné výši.

¹¹ – Tuto podporu představovala dvě opatření podpor ve prospěch BMPS (dále jen „dotčená opatření“). První z nich spočívalo v podpoře likvidity ve výši patnáct miliard eur ve formě státních záruk za prioritní dluhy a druhé spočívalo v podpoře na preventivní rekapitalizaci BMPS ve výši 5,4 miliardy eur, uvedené v bodě 5 tohoto stanoviska.

¹² – Toto oznámení navazovalo na žádost o výjimečnou veřejnou finanční podporu ve formě preventivní rekapitalizace na základě nařízení s mocí zákona 237/2016 podanou BMPS v návaznosti na neúspěšný pokus zvýšit základní kapitál upsáním nových akcií soukromými investory. Předtím, stále v roce 2016, v návaznosti na prohlášení Evropské centrální banky (ECB), podle kterého byla BMPS solventní, Komise dočasně schválila individuální podporu likvidity ve výši patnáct miliard eur ve prospěch BMPS na základě závazků nabídnutých italskými orgány, které se zavázaly předložit plán restrukturalizace ve lhůtě dvou měsíců od poskytnutí záruk, pokud v této lhůtě nebude podpora splacena.

¹³ – Podle tohoto ustanovení lze za slučitelné s vnitřním trhem považovat zejména podpory určené k nápravě vážného narušení hospodářství některého členského státu.

¹⁴ – Úř. věst. 2013, C 216, s. 1 (dále jen „Sdělení o bankovníctví“).

¹⁵ – Směrnice Evropského parlamentu a Rady ze dne 15. května 2014, kterou se stanoví rámec pro ozdravné postupy a řešení krize úvěrových institucí a investičních podniků a kterou se mění směrnice Rady 82/891/EHS, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/24/ES, 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2005/56/ES, 2007/36/ES, 2011/35/EU, 2012/30/EU a 2013/36/EU a nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1093/2010 a (EU) č. 648/2012 (Úř. věst. 2014, L 173, s. 190). V tomto ohledu měla Komise za to, že podmínky, za kterých byly podpory poskytnuty, byly v souladu s výjimkou stanovenou v čl. 32 odst. 4 písm. d) této směrnice.

¹⁶ – Ve zbývající části Komise stanovila, že plán restrukturalizace je způsobilý obnovit dlouhodobou životaschopnost BMPS a obsahoval dostatečná opatření ke sdílení nákladů, jakož i dostatečné záruky pro omezení nepatřičných narušení hospodářské soutěže. Rovněž uvedla, že byl zajištěn odpovídající dohled nad prováděním plánu restrukturalizace.

10. Na podporu této žaloby žalobci uvedli pět žalobních důvodů, z nichž poslední vycházel z porušení čl. 108 odst. 2 a 3 SFEU, čl. 4 odst. 3 a 4 nařízení 2015/1589 a jejich procesních práv tím, že Komise nezačala formální vyšetřovací řízení, ačkoli existovaly vážné pochybnosti o sloučitelnosti opatření o sdílení nákladů, která byla součástí sporné podpory, s unijním právem¹⁷.

11. Samostatným podáním, došlým kanceláři Tribunálu dne 16. května 2018, vznesla Komise námitku nepřípustnosti podle článku 130 jednacího řádu Tribunálu. Žalobci předložili vyjádření k této námitce dne 10. července 2018 a řeči účastníků řízení a jejich odpovědi na písemné i ústní otázky položené Tribunálem byly vyslechnuty na jednání konaném dne 9. července 2020.

12. Napadeným rozsudkem Tribunál, aniž rozhodl ve věci samé, zamítl námitku nepřípustnosti vznesenou Komisí¹⁸. Poté, co Tribunál v bodech 35 až 41 tohoto rozsudku konstatoval, že žalobci měli postavení „zúčastněné strany“ ve smyslu čl. 108 odst. 2 SFEU a „zúčastněné strany“ ve smyslu čl. 1 písm. h) nařízení 2015/1589, rozhodl, že žalobci měli zaprvé právní zájem na podání žaloby¹⁹ a zadruhé aktivní legitimaci k podání žaloby, neboť se jich sporné rozhodnutí jako „zúčastněných stran“ ve smyslu čl. 108 odst. 2 SFEU a „zúčastněných stran“ ve smyslu čl. 1 písm. h) nařízení 2015/1589 bezprostředně a osobně dotýkalo²⁰.

Řízení před Soudním dvorem a návrhová žádání účastníků řízení

13. Svým kasačním opravným prostředkem Komise navrhuje, aby Soudní dvůr zrušil napadený rozsudek, vydal sám rozhodnutí o žalobě v prvním stupni, odmítl ji jako nepřípustnou a uložil žalobcům v prvním stupni náhradu nákladů řízení.

14. Žalobci v prvním stupni a odpůrci v řízení o kasačním opravném prostředku navrhují, aby Soudní dvůr zamítl kasační opravný prostředek a uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

15. Účastníci řízení rovněž odpověděli na otázky položené Soudním dvorem na jednání konaném dne 7. dubna 2022.

Analýza

16. V napadeném rozsudku Tribunál rozhodl, že žaloba žalobců v prvním stupni byla přípustná, neboť měli právní zájem na podání žaloby a aktivní legitimaci na základě čl. 263 čtvrtého pododstavce SFEU. Pokud jde konkrétněji o aktivní legitimaci, bylo rozhodnuto, že žalobci v prvním stupni jsou aktivně legitimováni domáhat se zrušení sporného rozhodnutí jako „zúčastněné strany“ a za účelem zajištění ochrany procesních práv, které vyvozují z čl. 108 odst. 2 SFEU a čl. 6 odst. 1 nařízení 2015/1589.

¹⁷ – První z prvních čtyř žalobních důvodů vycházel z porušení nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 806/2014 ze dne 15. července 2014, kterým se stanoví jednotná pravidla a jednotný postup pro řešení krize úvěrových institucí a některých investičních podniků v rámci jednotného mechanismu pro řešení krizí a Jednotného fondu pro řešení krizí a mění nařízení (EU) č. 1093/2010 (Úř. věst. 2014, L 225, s. 1), a z nedostatku odůvodnění; druhý z toho, že Komise protiprávně požadovala zrušení smluv FRESH; třetí z toho, že sporné rozhodnutí bylo diskriminační vůči držitelům dluhopisů FRESH, a čtvrtý z toho, že Komise tím, že schválila uplatnění opatření ke sdílení nákladů na nástroje FRESH, porušila majetková práva držitelů dluhopisů FRESH.

¹⁸ – Tribunál měl zjevně v úmyslu přiznat svému rozhodnutí zásadní význam, když rozhodl o přípustnosti žaloby rozsudkem.

¹⁹ – Napadený rozsudek, body 43 až 55.

²⁰ – Napadený rozsudek, body 56 až 63.

17. Na podporu svého kasačního opravného prostředku Komise uplatňuje jediný důvod vycházející z toho, že Tribunál nesprávně kvalifikoval žalobce v prvním stupni jako „zúčastněné strany“.

18. Při analýze kasačního opravného prostředku v zásadě převzmu rozčlenění argumentů do tří bodů použité účastníky řízení. Nejprve se budu zabývat pojmem „právní zájem na podání žaloby“ „zúčastněných stran“ v unijním právu v oblasti státních podpor, poté budu zkoumat použití pojmu „zúčastněné strany“ v napadeném rozsudku, který je předmětem jediného důvodu kasačního opravného prostředku, a nakonec se stručně vyjádřím k argumentu Komise, že řízení vedená před vnitrostátními soudy jsou pro účely aktivní legitimace odpůrců irelevantní.

K aktivní legitimaci jako „zúčastněná strana“ v unijním právu a judikatuře Soudního dvora v oblasti státních podpor

19. Zaprvé připomínám, že podle čl. 108 odst. 3 SFEU má-li Komise za to, že záměr podpory není slučitelný s vnitřním trhem, zahájí neprodleně formální vyšetřovací řízení podle odstavce 2 tohoto článku. Na základě tohoto posledně uvedeného ustanovení Komise po tomto řízení přijme rozhodnutí „poté, co vyzvala zúčastněné strany k podání připomínek“.

20. V této souvislosti článek 4 nařízení 2015/1589 stanoví předběžnou fázi přezkumu podpory, jejímž cílem je umožnit Komisi učinit si prvotní názor na povahu těchto opatření jako státní podpory a o jejich případné slučitelnosti s vnitřním trhem. V souladu s odstavcem 3 tohoto článku shledá-li Komise, že nejsou vzneseny žádné pochybnosti o slučitelnosti opatření s vnitřním trhem, pokud opatření spadá pod čl. 107 odst. 1 SFEU, přijme rozhodnutí nevznášet námitky²¹.

21. Zadruhé, pokud jde o přípustnost žaloby proti takovému rozhodnutí, na jedné straně konstatuji, že podle čl. 263 čtvrtého pododstavce SFEU může každá fyzická nebo právnická osoba za podmínek uvedených v prvním a druhém pododstavci tohoto článku podat žalobu zejména proti aktům, které se jí bezprostředně a osobně dotýkají.

22. Na druhé straně, podle ustálené judikatury Soudního dvora platí, že každá zúčastněná strana ve smyslu čl. 1 písm. h) nařízení č. 2015/1589 je rozhodnutím vznášet námitky přijatým v souladu s čl. 4 odst. 3 tohoto nařízení bezprostředně a osobně dotčena. Nositelé procesních záruk stanovených v čl. 108 odst. 2 SFEU a čl. 6 odst. 1 uvedeného nařízení se totiž mohou domoci dodržení těchto záruk pouze tehdy, mají-li možnost zpochybnit takové rozhodnutí před soudem Unie²².

²¹ – Naproti tomu, v souladu s čl. 4 odst. 4 nařízení 2015/1589 shledá-li Komise, že existují pochybnosti o slučitelnosti oznámeného opatření s vnitřním trhem, je povinna přijmout rozhodnutí zahájit formální vyšetřovací řízení. Podle čl. 6 odst. 1 tohoto nařízení jsou v takovém rozhodnutí dotčený členský stát a ostatní zúčastněné strany vyzvány k předložení připomínek v předepsané lhůtě.

²² – V tomto smyslu viz rozsudek ze dne 24. května 2011, Komise v. Kronoply a Kronotex (C-83/09 P, dále jen „rozsudek Komise v. Kronoply a Kronotex“, EU:C:2011:341, bod 47, jakož i citovaná judikatura). V tomto ohledu Soudní dvůr upřesnil, že v případě, kdy žalobce navrhuje zrušení rozhodnutí nevznášet námitky, zpochybňuje tím především skutečnost, že Komise přijala toto rozhodnutí, aniž zahájila formální vyšetřovací řízení, a tím porušila jeho procesní práva (v tomto smyslu viz rozsudek Komise v. Kronoply a Kronotex, bod 59). Naproti tomu v případě, že žalobce zpochybní opodstatněnost rozhodnutí o posouzení podpory jako takové, nemůže pouhá skutečnost, že může být považován za zúčastněnou stranu ve smyslu čl. 108 odst. 2 SFEU, stačit pro uznání přípustnosti žaloby. Žalobce tedy musí prokázat, že má zvláštní postavení ve smyslu rozsudku ze dne 15. července 1963, Plaumann v. Komise (25/62, EU:C:1963:17), podle kterého subjekty jiné než adresáti rozhodnutí mohou tvrdit, že jsou osobně dotčeny, pouze tehdy, pokud se jich toto rozhodnutí dotýká z důvodu určitých vlastností, které jsou pro ně zvláštní, nebo skutkové situace, která je vymezuje vzhledem ke všem ostatním osobám, a tím je individualizuje způsobem obdobným tomu, jakým by byl individualizován adresát rozhodnutí (v tomto smyslu viz zejména rozsudek ze dne 2. září 2021, Ja zum Nürburgring v. Komise, C-647/19 P, EU:C:2021:666, bod 32 a citovaná judikatura). K vývoji judikatury v oblasti přípustnosti žalob třetích osob proti rozhodnutí nevznášet námitky, viz zejména Nehl, H. P., „Direct Actions and Judicial Review before the Union Courts“, *State Aid Law of the European Union*, Oxford, 2016, s. 419.

23. Proto v projednávané věci, vzhledem k tomu, že sporným rozhodnutím je rozhodnutí nevznášet námitky a žalobci v prvním stupni se dovolávali porušení svých procesních práv²³, postačuje, aby prokázali, že mají postavení zúčastněných stran, aby mohli být považováni za aktivně legitimované osoby ve smyslu čl. 263 čtvrtého pododstavce SFEU.

24. Zatřetí připomínám, že podle čl. 1 písm. h) nařízení 2015/1589 se „zúčastněnou stranou“ rozumí zejména kterákoli osoba, podnik nebo sdružení podniků, *jejichž zájmy by mohly být ovlivněny poskytnutím podpory*, a zejména příjemce podpory, konkurenční podniky a profesní sdružení²⁴. Jedná se tedy o neurčitý okruh adresátů²⁵. Mimoto podle ustálené judikatury Soudního dvora platí, že proto, aby osoba, podnik nebo sdružení byly kvalifikovány jako „zúčastněná strana“, je třeba, aby právně dostačujícím způsobem prokázaly, že podpora může mít konkrétní dopad na jejich situaci nebo na situaci osob, které zastupuje²⁶.

25. V projednávané věci odpůrci nepatří mezi „zúčastněné strany“, které jsou příkladmo výslovně uvedeny v čl. 1 písm. h) nařízení 2015/1589²⁷. Vystává tedy otázka, zda sporná podpora může mít konkrétní dopad na jejich situaci.

26. V tomto ohledu Komise tvrdí, že Soudní dvůr uznal za zúčastněné strany pouze ty žalobce, kteří prokázali, že sporná státní podpora mohla mít konkrétní dopad „v souvislosti s hospodářskou soutěží“ na jejich situaci, zatímco odpůrci namítají, že ačkoli pro účely prokázání jeho postavení „zúčastněné strany“ musí žalobce prokázat, že sporné opatření má nepříznivý dopad na jeho situaci, nevyžaduje se, aby tento dopad měl soutěžní povahu.

27. Podotýkám, že Soudní dvůr opakovaně rozhodl, že konkrétní dopad na situaci žalobce *může* být důsledkem dotčení jeho soutěžního postavení, a to i v případě, že neexistuje přímý konkurenční vztah s příjemcem sporného opatření, jak tomu bylo zejména v případě rozsudků 3F v. Komise²⁸ a Komise v. Kronoply a Kronotex²⁹, kterých se dovolává Komise.

28. Konkrétně v rozsudku 3F v. Komise Soudní dvůr nejprve uvedl, že „[nebylo] vyloučeno, že odborový svaz zaměstnanců bude považován za ‚zúčastněnou stranu‘ ve smyslu čl. 88 odst. 2 ES [nyní čl. 108 odst. 2 SFEU], pokud prokáže, že zájmy jeho samotného nebo jeho členů mohou být

²³ – Ve svém pátém žalobním důvodu žaloby v prvním stupni.

²⁴ – Pro úplnost upřesňuji, že pojem „zúčastněná strana“ vymezený v čl. 1 písm. h) nařízení 2015/1589 je převzat z pojmu „zúčastněné strany“ ve smyslu čl. 108 odst. 2 SFEU, jak vyplývá z judikatury Soudního dvora [v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 2. září 2021, Ja zum Nürburgring v. Komise (C-647/19 P, EU:C:2021:666, bod 56 a citovaná judikatura)]. Podle judikatury před vstupem v platnost nařízení Rady (ES) č. 659/1999 ze dne 22. března 1999, kterým se stanoví prováděcí pravidla k článku 93 Smlouvy o ES (Úř. věst. 1999, L 83, s. 1; Zvl. vyd. 08/01, s. 339) (znění předcházející nařízení 2015/1589), byly totiž „zúčastněnými stranami“ ve smyslu čl. 93 odst. 2 EHS (nyní čl. 108 odst. 2 SFEU), které tak mohly v souladu s čl. 173 čtvrtým pododstavcem EHS (nyní čl. 263 čtvrtý pododstavec SFEU) podat žaloby na neplatnost jako bezprostředně a osobně dotčené, osoby, podniky nebo sdružení, jejichž zájmy mohly být poskytnutím podpory případně dotčeny, tj. zejména podniky konkurující příjemcům této podpory a profesní organizace [viz zejména rozsudky ze dne 14. listopadu 1984, Intermills v. Komise (323/82, EU:C:1984:345, bod 16), jakož i ze dne 2. dubna 1998, Komise v. Sytraval a Brink's France (C-367/95 P, EU:C:1998:154, bod 41)].

²⁵ – V tomto smyslu viz rozsudky ze dne 14. listopadu 1984, Intermills v. Komise (323/82, EU:C:1984:345, bod 16), jakož i Komise v. Kronoply a Kronotex, bod 63.

²⁶ – V tomto smyslu viz zejména rozsudek ze dne 9. července 2009, 3F v. Komise (C-319/07 P, dále jen „rozsudek 3F v. Komise“, EU:C:2009:435, bod 33), jakož i rozsudek Komise v. Kronoply a Kronotex, bod 65.

²⁷ – Toto ustanovení se týká „zejména“ uvedených kategorií osob, a to příjemce sporné podpory, konkurenčních podniků a profesních sdružení.

²⁸ – V této věci byl navrhovatelem subjekt zastupující pracovníky, který vyjednával podmínky, za nichž jsou podnikům poskytovány pracovní síly, a který tvrdil, že podpora, jejímž cílem bylo v podstatě zvýhodnit námořníky zaměstnané na lodích zapsaných v mezinárodním dánském rejstříku plavidel, se mohla dotknout jeho soutěžního postavení ve srovnání s ostatními subjekty zastupujícími námořníky, jejichž členové byli příjemci těchto opatření.

²⁹ – V dané věci byly žalobkyněmi podniky, které nakupovaly stejnou surovinu jako příjemce podpory, a sice průmyslové dřevo, a které uváděly, že státní podpora poskytnutá tomuto příjemci podpory se mohla dotknout jejich soutěžního postavení na tomto trhu s průmyslovým dřevem.

dotčeny poskytnutím podpory“ a že „[j]e nicméně nutné, aby tento svaz právně dostačujícím způsobem prokázal, že podpora může mít konkrétní dopad na jeho situaci nebo na situaci námořníků, které zastupuje“³⁰, aniž dále upřesnil tento pojem „konkrétní dopad“. Následně za použití této zásady na danou věc Soudní dvůr zejména uvedl, že „navrhovatel [musel] vždy právně dostačujícím způsobem prokázat, že jeho zájmy mohou být poskytnutím podpory dotčeny, což [mohl] učinit tak, že prokáže, že [byl] fakticky v soutěžním postavení vůči jiným odborovým svazům působícím na stejném trhu“³¹.

29. V rozsudku Komise v. Kronoply a Kronotex Soudní dvůr nejprve připomněl zásadu stanovenou v bodě 33 rozsudku 3F v. Komise, podle níž proto, aby byl podnik kvalifikován jako zúčastněná strana, „je nutné, aby tento podnik právně dostačujícím způsobem prokázal, že podpora může mít konkrétní dopad na jeho situaci“, a následně tuto zásadu použil na situaci v dané věci a dospěl k závěru, že se Tribunál nedopustil nesprávného právního posouzení, když rozhodl, že žalobkyně měly postavení zúčastněných stran ve smyslu čl. 1 písm. h) nařízení č. 659/99 [který byl nahrazen čl. 1 písm. h) nařízením 2015/1589] díky tomu, že v podstatě tyto žalobkyně právně dostačujícím způsobem prokázaly existenci konkurenčního vztahu i potenciální ovlivnění jejich postavení na trhu, které je přičitatelné přiznání napadené podpory³².

30. Ačkoli je z těchto dvou rozsudků zřejmé, že dotčení tržního postavení žalobce bez ohledu na to, zda je přímým konkurentem příjemce údajné státní podpory či nikoli, je *dostatečné* k tomu, aby byl žalobce kvalifikován jako „zúčastněná strana“, nelze z toho vyvodit, že toto dotčení je pro určení této kvalifikace rovněž *nezbytné*.

31. Domnívám se, že tento výklad je mimoto potvrzen novějším rozsudkem ze dne 2. září 2021, Ja zum Nürburgring v. Komise³³, v němž Soudní dvůr na návrh generálního advokáta³⁴ výslovně odmítl argument Komise, podle kterého postavení „zúčastněné strany“ předpokládá existenci soutěžního vztahu, když zejména uvedl, že subjektu, který není konkurentem příjemce sporné podpory, může být přiznáno postavení „zúčastněné strany“, pokud prokáže, že poskytnutím této podpory by mohly být ovlivněny jeho zájmy, což předpokládá prokázání toho, že uvedená podpora může mít „konkrétní dopad na jeho situaci“³⁵.

³⁰ – Rozsudek 3F v. Komise, bod 33.

³¹ – Rozsudek 3F v. Komise, bod 59. Kromě toho není jisté, že Soudní dvůr v této části hovoří o „soutěžním postavení“ ve smyslu, který uvádí Komise, tj. o skutečné hospodářské soutěži na vnitřním trhu ve smyslu čl. 107 odst. 1 SFEU.

³² – Rozsudek Komise v. Kronoply a Kronotex, body 65 až 71.

³³ – C-647/19 P, EU:C:2021:666.

³⁴ – Viz stanovisko generálního advokáta G. Pitruzzelly ve věci Ja zum Nürburgring v. Komise (C-647/19 P, EU:C:2021:347, body 30 a 31, jakož i citovaná judikatura).

³⁵ – Viz rozsudek ze dne 2. září 2021, Ja zum Nürburgring v. Komise (C-647/19 P, EU:C:2021:666, bod 57 a citovaná judikatura). Nezdá se mi ani, jak tvrdí Komise, že by závěr Soudního dvora v tomto bodě byl odůvodněn skutečností, že v dané věci mohli být navrhovatelé považováni za potenciální konkurenty příjemce sporné podpory. Je totiž pravda, že v tomto rozsudku Soudní dvůr připomíná, stejně jako Tribunál ve sporném rozsudku, že navrhovatel byl sdružením, jehož cíl (obecného zájmu) byl neslučitelný s cílem (maximalizace zisku) příjemce podpory. Podle mého názoru neměl Soudní dvůr v úmyslu založit své posouzení na situaci potenciální hospodářské soutěže, ale spíše odůvodnit skutečnost, že poskytnutí podpory dotčenému příjemci se mohlo „dotknout zájmů“ (nikoli nutné hospodářských, neboť se jednalo o sdružení sledující obecný zájem) navrhovatele a jeho členů (body 66 a 67 uvedeného rozsudku). V každém případě v bodě 57 téhož rozsudku (který přebírá bod 30 stanoviska generálního advokáta G. Pitruzzelly ve věci Ja zum Nürburgring v. Komise, C-647/19 P, EU:C:2021:347), Soudní dvůr rozhodl, že *subjektu, který není konkurentem příjemce sporné podpory, může být rovněž přiznáno postavení „zúčastněné strany“ a že to předpokládá prokázání toho, že tato podpora může mít konkrétní dopad na jeho situaci*, aniž upřesnil tento pojem „konkrétní dopad“. Stejně tak v bodě 31 svého stanoviska generální advokát jasně uvádí, že „postavení ‚zúčastněné strany‘“ nutně nepředpokládá existenci soutěžního vztahu a že tedy Tribunálu nelze vytýkat, že se dopustil nesprávného právního posouzení, když kvalifikoval navrhovatele jako „zúčastněnou stranu“, ačkoli předtím konstatoval, že „na trzích dotčených předmětnými opatřeními nebyl navrhovatel nijak činný“.

32. I když přitom z této judikatury vyplývá, že postavení „zúčastněné strany“ není nutně založeno na existenci konkrétního dopadu na situaci žalobce v souvislosti s hospodářskou soutěží, ale na existenci konkrétního dopadu na jeho situaci, který může být širší, je přesto dále nutné stanovit rozsah a meze takového konkrétního dopadu.

33. Za tímto účelem podle mého názoru nelze rozšířit pojem „zúčastněná strana“ natolik, aby zahrnoval jakoukoli stranu, která si může stěžovat na zhoršení své hmotné situace prostřednictvím prostého porovnání této situace před rozhodnutím nevznášet námitky a po něm, aniž původ této situace tkví v tomto rozhodnutí, nebo konkrétněji ve státní podpoře, kterou prohlašuje za slučitelnou, což by *de facto* vedlo k zavedení „*actio popularis*“. Pro účely definování pojmu „zúčastněná strana“ je proto třeba odkázat na konkrétní zájem, a sice zájem, který souvisí s uplatňováním pravidel v oblasti státních podpor a který se tedy týká relevantních skutečností pro posouzení slučitelnosti podpory³⁶. Přijetí širšího přístupu by podle mého názoru mohlo vést ke zneužití pravidel v oblasti státních podpor k jiným cílům.

34. Podle mého názoru takový konkrétní zájem, tj. zájem spojený s uplatňováním pravidel v oblasti podpor, lze konstatovat v případě, že žalobce je (nebo může být) *dotčen poskytnutím sporné podpory*, tj. pokud tato podpora, tak jak ji schválila Komise v rozhodnutí nevznášet námitky³⁷, může mít konkrétní dopad na jeho situaci³⁸, bez ohledu na jakýkoli (skutečný a potenciální) konkurenční vztah ve smyslu čl. 107 odst. 1 SFEU s příjemcem podpory nebo na jakýkoli dopad v souvislosti s hospodářskou soutěží³⁹.

35. V tomto ohledu považuji za užitečné poukázat na nedávný rozsudek Tribunálu ze dne 15. září 2021, CAPA a další v. Komise⁴⁰, v němž Tribunál nepřiznal postavení „zúčastněných stran“ takovým žalobcům, jako byla družstevní společnost rybářů a rybářské podniky nebo podnikatelé v odvětví rybolovu, kteří napadli rozhodnutí nevznášet námitky, kterým Komise prohlásila slučitelnost s vnitřním trhem u šesti francouzských projektů větrných parků na moři v mořských oblastech, které byly využívány pro rybolov žalujícími rybáři.

36. V této věci žalobci, kteří se nedovolávali konkurenčního vztahu s příjemci dotčené podpory, uplatňovali existenci rizika konkrétního dopadu sporných podpor na jejich situaci zejména z důvodu regulačních omezení plavby v oblastech dotčených těmito projekty a potenciálně negativního dopadu uvedených projektů na mořské prostředí a rybolovné zdroje⁴¹. Tribunál

³⁶ – Ostatně právě tato okolnost činí potřebnými informace a argumenty, které může tato strana případně předložit v průběhu formálního vyšetřovacího řízení.

³⁷ – Což tedy zahrnuje nejen opatření státní podpory v užším slova smyslu, ale i veškeré relevantní okolnosti pro prohlášení o slučitelnosti podpory.

³⁸ – V tomto smyslu viz rozsudek ze dne 2. září 2021, *Ja zum Nürburgring v. Komise* (C-647/19 P, EU:C:2021:666, bod 57).

³⁹ – Vzhledem k tomu, že judikatura Soudního dvora zajisté tuto otázku dosud nevyjasnila, bylo by podle mého názoru možné přijmout výklad Komise, že jelikož v podstatě cílem, který sledují pravidla v oblasti státních podpor (a který odůvodňuje pravomoc Komise v této oblasti), je ochrana hospodářské soutěže, a postavení „zúčastněné strany“ je pouze zvláštním vyjádřením kritéria bezprostředního a osobního dotčení stanoveného v článku 263 SFEU, je pro účely posouzení aktivní legitimity žalobce relevantní pouze dopad v souvislosti s hospodářskou soutěží. Podle mého názoru by však tento výklad znamenal příliš restriktivní uplatnění podmínek přípustnosti žalob proti rozhodnutí nevznášet námitky. Kromě toho se mi zdá, že spojení pojmu *dotčení* zavedeného judikaturou a použitého v čl. 1 písm. h) nařízení 2015/1589 s existencí dopadu na situaci žalobce *v souvislosti s hospodářskou soutěží* by *de facto* znamenalo prokázání dotčení hospodářské soutěže ve smyslu čl. 107 odst. 1 SFEU (i když se jedná o jiný trh, než je trh dotčený údajnou státní podporou), což by bez ohledu na jeho složitost mohlo přesáhnout rámec toho, co je nezbytné (a dostatečné) pro účely posouzení přípustnosti žaloby, a do určité míry předjímat posouzení opodstatněnosti žaloby (přínejmenším pokud jde o účinky údajné podpory na trh).

⁴⁰ – T-777/19, EU:T:2021:588, napadený kasačním opravným prostředkem.

⁴¹ – Viz rozsudek ze dne 15. září 2021, *CAPA a další v. Komise* (T-777/19, EU:T:2021:588, bod 53).

nicméně rozhodl, že žalobci neprokázali riziko konkrétního dopadu uvedených podpor na jejich situaci v podstatě proto, že mechanismus poskytování uvedených podpor nesouvisel s tvrzenými dopady dotčených projektů na činnosti žalujících rybářů⁴².

37. Aniž je dotčeno mé stanovisko v uvedené věci, ve které nyní probíhá řízení o kasačním opravném prostředku⁴³, domnívám se, že rozsudek Tribunálu v téže věci potvrzuje, že k dnešnímu dni judikatura unijního soudu byt akceptuje pro účely kvalifikace jako „zúčastněné strany“ možnost uplatnit konkrétní dopad na situaci žalobce, který nemusí nutně souviset s jeho tržním postavením, vylučuje možnost rozšířit tuto kvalifikaci na situace, kdy tento dopad bezprostředně nesouvisí s dotčenou podporou – včetně veškerých skutečností relevantních pro slučitelnost této podpory – a tedy s rozhodnutím nevznášet námitky proti této podpoře.

38. Závěrem se domnívám, že postavení „zúčastněné strany“ vyžaduje prokázání konkrétního dopadu na situaci této strany, který souvisí s uplatňováním pravidel v oblasti státních podpor, a konkrétně s poskytnutím státní podpory. Jinými slovy, pokud původ dotčení žalobce tkví v této podpoře, schválené rozhodnutím nevznášet námitky, lze žalobce považovat za „zúčastněnou stranu“.

39. Podle mého názoru lze v tomto ohledu čerpat důležité indicie ze samotného sporného rozhodnutí. Pokud totiž z tohoto rozhodnutí vyplývá, že Komise při posuzování slučitelnosti státní podpory zohlednila zájmy určitých stran nebo dopady této podpory na jiné strany (což je případ závazků), pomáhá tato okolnost určit omezený okruh osob, jejichž zájmy jsou tímto rozhodnutím dotčeny⁴⁴.

K postavení žalobců v prvním stupni jako „zúčastněných stran“

40. Ve svém jediném důvodu kasačního opravného prostředku Komise v podstatě vytýká Tribunálu, že dospěl k závěru, že žalobci byli aktivně legitimováni k podání žaloby podle čl. 263 čtvrtého pododstavce SFEU proti spornému rozhodnutí, když je kvalifikoval jako „zúčastněné strany“ pouze z důvodu hospodářské ztráty, kterou údajně utrpěli jako držitelé dluhopisů FRESH v důsledku opatření ke sdílení nákladů, které Italská republika uplatnila vůči podřízeným věřitelům BMPS. Tribunál tedy údajně použil příliš široký výklad pojmu „zúčastněná strana“, který zahrnuje nejen subjekty, pro které by státní podpora mohla mít soutěžní účinky, ale také subjekty, které zpochybňují jiné aspekty této podpory, které nemají žádnou souvislost s hospodářskou soutěží.

41. V napadeném rozsudku Tribunál rozhodl, že sporné rozhodnutí se dotýkalo žalobců bezprostředně a osobně s ohledem na skutečnost, že byli „zúčastněnými stranami“⁴⁵ a že se dovolávali porušení svých procesních práv⁴⁶. Tribunál v podstatě rozhodl, aniž žalobce kvalifikoval jako skutečné nebo potenciální konkurenty příjemce sporné podpory a aniž konstatoval, že sporné rozhodnutí mohlo mít konkrétní dopad na jejich situaci „v souvislosti

⁴² – Viz rozsudek ze dne 15. září 2021, CAPA a další v. Komise (T-777/19, EU:T:2021:588, body 97 a 101). Podle Tribunálu vyplývaly dopady uvedené žalobci zaprvé z rozhodnutí vnitrostátních orgánů o výstavbě těchto projektů v dotčených oblastech v rámci jejich politiky využívání energetických zdrojů a zadruhé z právní úpravy veřejného mořského prostoru a technických opatření vztahujících se na uvedené projekty.

⁴³ – Věc C-742/21, CAPA a další v. Komise, která mi byla přidělena jako generálnímu advokátovi.

⁴⁴ – Kromě toho zohlednění situací přezkoumaných ve sporném rozhodnutí v rámci přezkumu slučitelnosti podpory pro účely posouzení přípustnosti žaloby proti tomuto rozhodnutí podle mého názoru umožňuje zamezit rozšíření okruhu dotčených osob takovým způsobem, že by došlo k zavedení „*actio popularis*“.

⁴⁵ – Napadený rozsudek, bod 63.

⁴⁶ – Napadený rozsudek, body 60 až 62.

s hospodářskou soutěží“, že tato podpora mohla mít takový dopad, protože závazky italských orgánů a zejména plán restrukturalizace, který byl příčinou údajné hospodářské ztráty, tvořily nedílnou součást uvedené podpory a jako takové byly zkoumány v rámci posouzení slučitelnosti ze strany Komise, aniž by bylo relevantní, že žalobci nezpochybnili slučitelnost těchto opatření s vnitřním trhem jako takovou⁴⁷.

42. Hlavní obtíž této věci spočívá v tom, že žalobci v prvním stupni nebyli dotčeni dotčenými opatřeními, tj. podporou likvidity a rekapitalizací ve prospěch BMPS, ale spíše opatřeními ke sdílení nákladů, které jsou součástí závazků přijatých italskými orgány pro účely schválení sporné podpory, které společně tvoří soubor opatření oznámených těmito orgány a schválených Komisí.

43. Ve světle judikatury přezkoumané v bodech 22 až 37 tohoto stanoviska se přitom domnívám, že se Tribunál nedopustil nesprávného právního posouzení, když konstatoval, že uvedené okolnosti postačují k tomu, aby žalobci byli kvalifikováni jako „zúčastněné strany“.

44. Nejprve je totiž pravda, že zrušení smluv FRESH, které vedlo ke ztrátě výplaty kupónů spojených s dluhopisy FRESH v držení žalobců, je důsledkem rozhodnutí italských orgánů použít v rámci plánu restrukturalizace BMPS sdílení nákladů mezi akcionáře a podřízené věřitele této společnosti. Je rovněž pravda, jak tvrdí Komise, že žalobci v zásadě nezpochybňují slučitelnost dotčených opatření s vnitřním trhem.

45. Nicméně, jak uvedl Tribunál⁴⁸, dotčená opatření a závazky jsou neoddelitelné, jelikož tyto závazky podmiňují prohlášení slučitelnosti⁴⁹. Z bodů 41, 43 a 44 Sdělení o bankovníctví totiž vyplývá, že přiměřené sdílení nákladů, kterým uvedené sdělení podmiňuje přiznání státní podpory, znamená, že napřed jsou ztráty absorbovány do vlastního kapitálu a v zásadě teprve poté se předpokládají příspěvky podřízených věřitelů⁵⁰.

46. Nelze tedy mít spolu s Komisí za to, že opatření ke sdílení nákladů v rámci plánu restrukturalizace BMPS byla nezávislá na státní podpoře a představovala svobodnou volbu italských orgánů. Připomínám totiž, že opatření ke sdílení nákladů byla nedílnou součástí sporné podpory, tak jak ji oznámily italské orgány a schválila Komise, a že hrála důležitou roli při posuzování slučitelnosti těchto opatření s vnitřním trhem⁵¹.

47. Tudíž na rozdíl od argumentů Komise se nedomnívám, že opatření ke sdílení nákladů byla pouhým „faktickým předpokladem“ schválení Komise, ale spíše podmínkou, kterou Komise stanovila ve Sdělení o bankovníctví pro slučitelnost oznámené podpory⁵².

⁴⁷ – Napadený rozsudek, body 40 a 41.

⁴⁸ – Viz napadený rozsudek, bod 40.

⁴⁹ – V tomto ohledu je podle mého názoru třeba odmítnout výklad odpůrců, podle něhož byly dotčeni pouze částí sporného rozhodnutí, která se týkala plánu restrukturalizace. V tomto rozhodnutí totiž Komise nepřijala žádné samostatné rozhodnutí o plánu restrukturalizace, ale přijala pouze rozhodnutí o slučitelnosti sporné podpory, jak byla oznámena italskými orgány, vzhledem ke všem prvkům těchto opatření, včetně plánu restrukturalizace a opatření ke sdílení nákladů obsažených v tomto plánu.

⁵⁰ – V tomto ohledu viz rozsudek ze dne 19. července 2016, Kotnik a další (C-526/14, EU:C:2016:570, bod 42).

⁵¹ – Znění sporného rozhodnutí (zejména body 101 až 110) mě totiž vede k závěru, že Komise přinejmenším považovala opatření ke sdílení nákladů za velmi důležitá, ne-li rozhodující, pro účely prohlášení sporné podpory za slučitelnou. Ostatně se lze zabývat otázkou, zda případné ověření dopadu těchto opatření ke sdílení nákladů na slučitelnost podpory oznámené Komisi není záležitostí (věcného) posouzení slučitelnosti podpory, ale spíše posouzení přípustnosti žaloby, které je nutně povrchnější.

⁵² – V tomto ohledu je irelevantní, že sporné rozhodnutí nebylo „podmíněným rozhodnutím“ ve smyslu čl. 9 odst. 4 nařízení 2015/1589 a že formálně neukládalo a nečinilo závaznými dotčené závazky.

48. Pokud jde konkrétně o argument Komise, že dodržení ustanovení o sdílení nákladů uvedených v tomto sdělení je dostatečné, ale není nutné proto, aby Komise prohlásila spornou podporu za slučitelnou s vnitřním trhem, a že členský stát jí může nenavrhnout opatření ke sdílení nákladů stanovená v tomto sdělení, pokud má jiné představy, je třeba konstatovat, že si lze obtížně představit, jaké „jiné představy“ nebo „individualizovaná“ opatření, které tento orgán uvádí, by mohly nahradit klíčovou zásadu sdílení nákladů, která hraje zásadní roli v systému zavedeném tímto Sdělením pro použití čl. 107 odst. 3 písm. b) SFEU, a to tím spíše za okolností projednávané věci, kdy zásah italských orgánů s cílem zabránit úpadku BMPS a v důsledku toho i potřeba schválení Komisí byly mimořádně naléhavé povahy.

49. Dále je rovněž pravda, jak podpůrně uvádí Komise, že žalobci sami nejsou držiteli *akcií* FRESH (vydaných BMPS a upsaných JPM) a nejsou stranami *smluv* FRESH (uzavřených mezi BMPS a JPM), které byly zrušeny v důsledku opatření ke sdílení nákladů, ale jsou držiteli *dluhopisů* FRESH (vydaných MUFJ za účelem poskytnutí prostředků JPM na úpis akcií FRESH).

50. Nicméně, jak Tribunál konstatoval v napadeném rozsudku, s přihlédnutím ke vzájemné závislosti jednotlivých smluvních vztahů, na nichž jsou založeny nástroje FRESH, mohlo zrušení smluv FRESH způsobit žalobcům v prvním stupni hospodářskou ztrátu s ohledem na ztráty platby kupónů souvisejících s dluhopisy FRESH, a tudíž přijetí sporného rozhodnutí mohlo mít konkrétní dopad na jejich situaci. Podle mého názoru tedy sporná podpora, tak jak byla oznámena italskými orgány a prohlášena sporným rozhodnutím za slučitelnou s vnitřním trhem, včetně závazků přijatých italskými orgány za účelem tohoto prohlášení o slučitelnosti, působí žalobcům újmu⁵³.

51. Konečně jsem toho názoru, že usnesení ze dne 26. března 2014, Adoriso a další v. Komise⁵⁴, a rozsudek ze dne 19. prosince 2019, BPC Lux 2 a další v. Komise⁵⁵, kterých se Komise dovolává, na tomto posouzení nic nemění⁵⁶. V usnesení Adoriso a další v. Komise totiž Tribunál rozhodl, že držitelé podřízených dluhopisů banky, vyvlastněných v rámci znárodnění téže banky, neměli *právní zájem na podání žaloby* proti rozhodnutí Komise nevznášet námitky proti dvěma opatřením podpory oznámeným v rámci tohoto znárodnění⁵⁷, což je posouzení, které není relevantní pro účely výkladu odlišné podmínky *aktivní legitimace*⁵⁸. V rozsudku BPC Lux 2 a další v. Komise Tribunál rozhodl, že držitelé podřízených dluhopisů banky, jejichž hodnota se snížila v důsledku toho, že v této bance byl zaveden režim řešení krize, neměli aktivní legitimaci proti rozhodnutí Komise nevznášet námitky proti podpoře oznámené v rámci tohoto postupu

⁵³ – Viz zejména body 37 a 39 napadeného rozsudku.

⁵⁴ – T-321/13, nezveřejněné, EU:T:2014:175.

⁵⁵ – T-812/14 RENV, nezveřejněný, EU:T:2019:885.

⁵⁶ – Kromě toho tento rozsudek, jakož i toto usnesení nebyly napadeny kasačním opravným prostředkem.

⁵⁷ – Připomínám, že v projednávaném případě Komise ve svém kasačním opravném prostředku nezopakovala svůj argument, že žalobci v prvním stupni neměli právní zájem na podání žaloby.

⁵⁸ – V každém případě se domnívám, že věc, která byla předmětem tohoto usnesení, se zásadně liší od projednávané věci, neboť žalobci v prvním stupni, držitelé podřízených dluhopisů banky, si stěžovali na vyvlastnění těchto dluhopisů v rámci znárodnění této banky, které Nizozemské království provedlo souběžně s oznámením dvou opatření státní podpory ve prospěch téže banky. V tomto případě Tribunál na základě velmi stručného odůvodnění rozhodl, že Komise při zkoumání slučitelnosti sporné podpory zohlednila vyvlastnění výhradně jako kontextový prvek, nikoli jako podmínku slučitelnosti těchto opatření (viz usnesení ze dne 26. března 2014, Adoriso a další v. Komise, T-321/13, nezveřejněné, EU:T:2014:175, bod 25). Kromě toho, pokud Tribunál, jak tvrdí Komise, rovněž konstatoval nedostatek aktivní legitimace žalobců z důvodu neexistence konkurenčního vztahu mezi žalobci a příjemcem sporné podpory (viz usnesení ze dne 26. března 2014, Adoriso a další v. Komise, T-321/13, nezveřejněné, EU:T:2014:175, body 44 až 48), učinil tak v souvislosti s přezkumem argumentu těchto žalobců, kteří tvrdili, že někteří z nich jsou rovněž konkurenti příjemců podpory (viz usnesení ze dne 26. března 2014, Adoriso a další v. Komise, T-321/13, nezveřejněné, EU:T:2014:175, bod 37).

řešení krize⁵⁹. V tomto rozsudku totiž Tribunál konstatoval, že snížení hodnoty dotčených dluhopisů bylo způsobeno rozhodnutím vnitrostátních orgánů zavést v bance režim řešení krize – ke kterému nebyla s ohledem na deficitní hospodářské podmínky této banky žádná alternativa – a nikoli poskytnutím sporné podpory, na rozdíl od projednávané věci, v níž je zrušení smluv FRESH důsledkem opatření ke sdílení nákladů, která jsou nedílnou součástí sporné podpory, která byla oznámena a schválena.

52. Závěrem se mi zdá, že Komise neprokázala, že se Tribunál dopustil nesprávného právního posouzení, když zamítnutím námítky přípustnosti vznesené Komisí prohlásil žalobu za přípustnou.

K nedostatku relevance řízení vedených před vnitrostátními soudy pro účely aktivní legitimace odpůrců

53. Aniž Komise vznáší samostatný důvod, upřesňuje, že skutečnost, že odpůrci zahájili u lucemburských soudů řízení proti zrušení smluv FRESH ze strany BMPS, jim neumožňuje, aby byli považováni za „zúčastněné strany“, a nepřiznává jim aktivní legitimaci k podání žaloby proti napadenému rozhodnutí. Tato řízení jsou údajně relevantní pouze pro účely zkoumání právního zájmu odpůrců na podání žaloby, což je požadavek odlišný od požadavku aktivní legitimace, který je předmětem tohoto kasačního opravného prostředku.

54. V tomto ohledu stačí uvést, že Tribunál z uvedených řízení nevyvodil žádný důsledek, pokud jde o postavení odpůrců jako zúčastněných stran ve smyslu čl. 108 odst. 2 SFEU a čl. 1 písm. h) nařízení 2015/1589.

55. Tento argument je tedy v projednávané věci irrelevantní a tedy neúčinný.

K nákladům řízení

56. Podle čl. 184 odst. 2 jednacího řádu Soudního dvora není-li kasační opravný prostředek opodstatněný, Soudní dvůr rozhodne o nákladech řízení. V souladu s čl. 138 odst. 1 tohoto řádu, který se použije na řízení o kasačním opravném prostředku na základě čl. 184 odst. 1 uvedeného řádu, účastníku řízení, který neměl úspěch ve věci, se uloží náhrada nákladů řízení, pokud to účastník řízení, který měl ve věci úspěch, požadoval.

57. Vzhledem k tomu, že Komise neměla ve věci úspěch, navrhuji, aby jí byla uložena náhrada nákladů řízení.

Závěry

58. S ohledem na výše uvedené úvahy navrhuji Soudnímu dvoru, aby:

- zamítl kasační opravný prostředek;

⁵⁹ – Konkrétněji dotčený postup řešení krize zahrnoval vytvoření dočasné úvěrové instituce („překlenovací banka“), na kterou byly převedeny zdravé obchodní činnosti banky, přičemž ztráty související s aktivy a závazky byly převedeny na „špatnou banku“, a v rámci závazků, které vnitrostátní orgány předložily Komisi, bylo mimo jiné stanoveno, že na překlenovací banku nelze převést žádná aktiva držitelů podřízených pohledávek (viz rozsudek ze dne 19. prosince 2019, BPC Lux 2 a další v. Komise, T-812/14 RENV, nezveřejněný, EU:T:2019:885, body 7 až 14).

- rozhodl, že Evropská komise ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené odpůrci.